

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2958/05
30.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Slobodana Spasića, Mihaila Rulića, Nikole Stanojevića i Ljubice Jeremić, članova veća, u sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, koga zastupa punomoćnik BA, advokat, radi izvršenja ugovora, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. br. 175/04 od 30.1.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 30.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana revizija tuženog BB, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž. br. 175/04 od 30.1.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P. br. 3638/2001 od 29.8.2003. godine, obavezan je tuženi da tužiocu na ime izvršenja ugovorne obaveze isplati 7.000 eura sa domicilnom kamatom počev od 1.9.2002. godine, pa do isplate, a sve u dinarskoj protivvrednosti po kursu banke na dan isplate. Preko dosuđenog a do utuženog iznosa od 8.000 eura u protivvrednosti sa domicilnom kamatom od 1.9.2000. godine pa do isplate tužbeni zahtev je odbijen kao neosnovan. Rešenjem o troškovima spora sadržanim u stavu 2. izreke prvostepene presude obavezan je tuženi da plati tužiocu troškove spora u visini od 60.953,00 dinara.

Okružni sud u Nišu je presudom Gž. br. 175/04 od 30.1.2004. godine odbio kao neosnovanu žalbu tuženog i potvrdio pomenutu prvostepenu presudu.

Protiv drugostepene presude blagovremenu i dozvoljenu reviziju izjavljuje tuženi. Reviziju izjavljuje zbog bitne povrede ZPP i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac ne podnosi odgovor na reviziju tuženog, a Republički javni tužilac se o izjavljenoj reviziji nije izjasnio.

Ispitujući drugostepenu presudu na način propisan čl. 386. ZPP samo u onom delu u kome se revizijom pobija i u granicama revizijskih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitnu povredu iz čl. 354. st.2. tačka 11. ZPP i na pravilnu primenu materijalnog prava, revizijski sud nalazi da revizija tuženog nije osnovana.

U sprovedenom postupku nisu učinjene bitne povrede iz čl. 354. st.2. tačka 11. ZPP na koje se u revizijskom postupku pazi po službenoj dužnosti. Nisu učinjene ni bitne povrede na koje se ukazuje u revizijskim razlozima. Izreka prvostepene presude je jasna. Nije u suprotnostima sa dokazima provedenim do zaključenja glavne rasprave i ispravama u spisu. Ima razloge o odlučnim činjenicama, a dati razlozi su jasni i neprotivurečni. Drugostepeni sud je ocenio žalbene navode koji su od odlučnog značaja označavajući razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti, prilikom odlučivanja o žalbi tuženog izjavljenoj protiv prvostepene presude. Otuda nižestepene presude nisu zahvaćene bitnom povredom iz čl. 354. st.2. tačka 14. i čl. 354. st.1. a u vezi sa čl. 375. st.1. ZPP, na koje ukazuje revident. Otklonjeno je dokazivanje saslušanjem u svojstvu svedoka oca tuženog VV na ročištu održanom 29.8.2003. godine, o čemu se na ovu bitnu povredu ponovljenu u revizijskim razlozima pravilno izjasnio drugostepeni sud dajući razloge zbog čega ista ne stoji.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju stranke su dana 7.8.1991. godine zaključile ugovor o prodaji. Tužilac je kao prodavac, tuženom kao kupcu prodao dva traktora tipa "___" za prodajnu cenu od 13.000 DM po jednom traktoru. Tuženi se ugovorom obavezao da prodajnu cenu isplati u 12 jednakih mesečnih rata za jedan traktor počev od 7.8.1991. godine, a za drugi počev od 1.9.1992. godine. Tuženi je samo delimično isplatio prodajnu cenu u iznosu od 12.000 DM. Nije platio preostali iznos od 14.000 DM, što predstavlja protivvrednost od 7.000 eura.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja odlučeno je o tužbenom zahtevu. Tužbeni zahtev je usvojen. Nižestepeni sudovi su o tužbenom zahtevu dobro odlučili. Pravilnom primenom materijalnog prava. Stranke su zaključile ugovor o prodaji iz čl. 451. st.1. ZOO. Tužilac je kao prodavac traktore prodao sa zadržavanjem prava svojine na njima do isplate prodajne cene što je u skladu sa odredbom čl. 540. st.1. ZOO. Svoju ugovornu obavezu koja proizilazi iz zakonskih odredbi iz čl. 451. st.1. i 467. st.1. ZOO tužilac kao prodavac je u celosti izvršio. Traktore koje je prodao tuženom je i isporučio. Međutim, tuženi nije izvršio svoju obavezu iz čl. 454. st.1. i 516. st.1. ZOO jer cenu u utuženom i dosuđenom iznosu nije isplatio tužiocu kao prodavcu.

Prodajna cena jeste ugovorena u devizama, međutim, tužiocu je dosuđena protivvrednost neisplaćene prodajne cene po kursu važećem na dan isplate, što nije suprotno čl. 3. st.3. ZPP niti čl. 103. st.1. ZOO. Čak i pod pretpostavkom da stoje revizijski razlozi da je ugovor ništavan zbog toga što je ugovorena prodajna cena u

stranoj valuti, tuženi se ne bi mogao osloboditi obaveze u utuženom i došućenom iznosu. Na to jasno upućuje odredba čl. 104. st.1. ZOO. Tuženi ne može da vrati traktore jer ih je dalje prodao trećim licima -svojim kupcima. Otuda je on dužan da isplati odgovarajuću naknadu u novcu. Ta naknada predstavlja iznos neplaćene prodajne cene. Otuda se ne mogu uvažiti ovi revizijski razlozi, jer oni ne predstavljaju pravni osnov za drugačije odlučivanje o tužbenom zahtevu.

Kako ne postoje revizijski razlozi tako ni oni na koje se pazi po službenoj dužnosti, revizijski sud je primenom čl. 393. ZPP odlučio kao u izreci revizijske presude.

Predsednik veća – sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

SM